

Győrffy Ákos

EGY VÁLTOZAT

„Az egész káprázatos;
és el van rontva.”
(K. E.)

Lehetne máshogy. Tulipánokat nyesek
le hajnalban, félve, hátam mögött
sötét fenyőfák, két macska figyel.
A csukott szirmok a vonaton
nyílnak szét, a nejlonszatyorban.
Tulipánokat nyesek le hajnalban,
két sárgát, mire odaadom, azt
mondod, késő. Ma nem alszom nálad,
elérem az éjféli személyt,
ágyad mellett két elhervadt
tulipán, engem törölgetsz magadból.
Lehetne máshogy, sötét fenyőfák,
két macska figyel. Azt mondod, késő.

A KÉP

SZ. Á.-nak

Kezében ott a délután.
Egy golyó, féldrágakő, képek egymáson
csúsznak el. Hogy ott állok, távcsővel
nézek egy hollót, szájában valami
pondró, a nyugalom vize, hullámtalan,
testmeleg. Fenn a hegyen, ne hagyd ott
a hegyet, magamban egyre feljebb,
szájában valami pondró, a kép egyre
életlenebb. Kezében ott a délután,
pörgeti a golyót, ez egy bolygó,
mondja, nem kell értened.